05/12/2022

Η εορτή των Εισοδίων της Θεοτόκου στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

Η εορτή των Εισοδίων της Θεοτόκου εορτάσθηκε με το παλαιό ημερολόγιο (Κυριακή 21ην / 4ην Δεκεμβρίου 2022,) στον Πατριαρχικό και Μοναστηριακό Ναό των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης χοροστατούντος του Πατριάρχη Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, καθώς και στην Ιερά Μονή της Μεγάλης Παναγίας προεξάρχοντος του Μητροπολίτη Καπιτωλιάδος.

Παρακάτω διαβάστε το δελτίο Τύπου του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων:

Η εορτή αυτή εωρτάσθη:

Α΄ Εις τον Πατριαρχικόν και Μοναστηριακόν Ναών των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης αφ’ εσπέρας και την πρωΐαν διά θείας Λειτουργίας, χοροστατούντος της Α.Θ.Μ. του Πατρός ημών και Πατριάρχου Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, συμπροσευχομένων Αυτώ των Αγιοταφιτών Αρχιερέων, Ιερομονάχων και μοναχών.

Μετά την θείαν Λειτουργίαν ο Μακαριώτατος επεσκέφθη διά προσκύνησιν την Ιεράν Μονήν Μεγάλης Παναγίας, ένθα υπεδέχθη Αυτόν η ηγουμένη μοναχή Μελάνη, η ανακαινίσασα τον Ναόν και συντηρήσασα τας αρχαίας εικόνας αυτού.

Β΄ Εις την εν λόγω προς τιμήν της Θεοτόκου Ιεράν Μονήν της Μεγάλης Παναγίας, προσκειμένην εις το Κεντρικόν Μοναστήριον της Αγιοταφιτικής Αδελφότητος δι’ Εσπερινού αφ’ εσπέρας και θείας Λειτουργίας την πρωΐαν, προεξάρχοντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καπιτωλιάδος κ. Ησυχίου, συλλειτουργούντων αυτώ του Γέροντος Καμαράση Αρχιμανδρίτου **π. Νεκταρίου**, του εφημερίου του Ναού Αρχιμανδρίτου **π. Μακαρίου,** του **π. Λεοντίου** της Ρωσσικής Πνευματικής Αποστολής εις Ιεροσόλυμα (MISSIA), του Αρχιμανδρίτου π. Διονυσίου και του Ιεροδιακόνου **π. Δοσιθέου**, ψάλλοντος του Ιεροδιακόνου **π. Συμεών** και προσευχομένων των μοναζουσών της Ιεράς Μονής ταύτης και Ιεροσολυμιτών πιστών και πολλών προσκυνητών, παρουσία του Γενικού Προξένου της Ελλάδος εις τα Ιεροσόλυμα κ. Ευαγγέλου Βλιώρα.

Προ της θείας Μεταλήψεως ο Σεβασμιώτατος εκήρυξε τον θείον λόγον της Θεομητορικής εορτής ως έπεται:

«Σήμερον της ευδοκίας Θεού το προοίμιον, και της των ανθρώπων σωτηρίας η προκήρυξις. Εν Ναώ του Θεού τρανώς η Παρθένος δείκνυται, και τον Χριστόν τοις πάσι προκαταγγέλλεται. Αυτή και ημείς μεγαλοφώνως βοήσωμεν· Χαίρε της οικονομίας του Κτίστου η εκπλήρωσις».

Ευλαβείς Χριστιανοί, τέκνα εν Κυρίω αγαπητά

Η ευσεβής Άννα, σύζυγος του Ιωακείμ, πέρασε τη ζωή της χωρίς να μπορέσει να τεκνοποιήσει, καθώς ήταν στείρα. Μαζί με τον Ιωακείμ προσευχόταν θερμά στον Θεό να την αξιώσει να φέρει στον κόσμο ένα παιδί, με την υπόσχεση ότι θα αφιέρωνε το τέκνο της σε Αυτόν. Πράγματι, ο Πανάγαθος Θεός όχι μόνο της χάρισε ένα παιδί, αλλά την αξίωσε να φέρει στον κόσμο την γυναίκα που θα

γεννούσε το Μεσσία, το Σωτήρα μας Ιησού Χριστό.

Το γεγονός της εισόδου της Κόρης της Ναζαρέτ στο Ναό δεν μνημονεύεται στην Καινή Διαθήκη. Βέβαια, δεν είναι η μοναδική περίπτωση, γιατί ούτε και το Γενέθλιον της Θεοτόκου Μαρίας αναφέρεται, αλλά ούτε και η Κοίμησή της.

Το ότι η πράξη της εισόδου της Παναγίας στο Ναό διασώθηκε σε κάποιο από τα απόκρυφα κείμενα, το οποίο ονομάζεται «Πρωτευαγγέλιο του Ιακώβου, και το οποίο βέβαια δεν έχει καμμία σχέση με τον Ιάκωβο τον Αδελφόθεο, αυτό δεν σημαίνει ότι η Εκκλησία ενστερνίστηκε και τις ιδέες ενός αποκρύφου κειμένου. Απλά το απόκρυφο αυτό κείμενο διέσωσε την πληροφορία της εισόδου της Παναγίας στο Ναό, χωρίς όμως αυτό να σημαίνει ότι το εν λόγω κείμενο εισηγείται και την εορτή της.

Αυτό που έχει πάντως σημασία είναι ότι η εορτή των Εισοδίων στηρίζεται σε ένα πραγματικό γεγονός, και αυτή η εορτή αρχίζει να καθιερώνεται μέσα στη ζωή της Εκκλησίας μας από τον 6ο αιώνα μ.Χ. Αναφορές βρίσκουμε στον Άγιο Σωφρόνιο Ιεροσολύμων, στον Άγιο Ανδρέα Κρήτης και Πατέρες της Εκκλησίας εκφωνούν τον 8ο αιώνα πανηγυρικούς λόγους κατά την εορτή των Εισοδίων.

Η εορτή, λοιπόν, των Εισοδίων της Θεοτόκου αποτελεί πράξη της Εκκλησίας, η οποία όχι μόνο δεν αντίκειται στο έργο της Νέας Οικονομίας, αλλά αντίθετα συνάδει και συλλειτουργεί με αυτό.

Έτσι, το βαθύτερο νόημα της εισόδου της τριετούς παιδίσκης του Ιωακείμ και της Άννας στο Ναό, δεν αποτελούσε την εκπλήρωση ενός τάματος της λύσης του ονειδισμού της ατεκνίας, αλλά εγκαινίαζε το μεγάλο κεφάλαιο της σωτηρίας των ανθρώπων. Η ατεκνία των γεννητόρων της Παναγίας ήταν μέσα στο σχέδιο του Θεού, ώστε η Μαρία να αποτελέσει τον καρπό της δωρεάς των γονιών της προς το Θεό.

Αλλά και η είσοδός της στο Ναό, παρά τους αμφίβολους λογισμούς που μπορεί να προκαλεί στους πολλούς, οι οποίοι σκέπτονται γήινα και «αλλοτριόφρονα», αποτελεί το «προοίμιο της μελλούσης επισκιάζειν αυτή θείας χάριτος», όπως δηλώνει ο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως Γερμανός. Και προσθέτει: «Τις έγνω τοιούτον πώποτε; Τις είδεν ή τις ήκουσεν των νυν ή των πάλαι; θήλυ προσαγόμενον εις τα των Αγίων ενδότερα Άγια;».

Ασφαλώς, κατά τους Πατέρες της Εκκλησίας, η τριετίζουσα Κόρη προσέρχεται, για να αφιερωθεί στο Ναό, για να αποβεί «ο καινότατος και καθαρώτατος και αμόλυντος τόμος, «ου χειρί γραφησόμενος, αλλά πνεύματι χρυσοθησόμενος». Και τούτο έπρεπε, κατά την θεία τάξη να προηγηθεί, γιατί ένα πράγμα είναι δυνατό να

σταθεί ως ακατόρθωτο γεγονός στον παντοδύναμο Θεό, το «συνελθείν Αυτώ τω ακαθάρτω», λέγει ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς.

Επομένως, αν ο Θεός, όχι από αδυναμία, αλλά εξαιτίας της φύσεως Του αδυνατεί να επικοινωνήσει με το ακάθαρτο, πόσο μάλλον αμόλυντη και καθαρότατη έπρεπε να είναι η Παρθένος Μαρία, προκειμένου ο Υιός και Λόγος του Θεού να δανειστεί τα άσπιλα αίματά της και να αναπλάσει «διά Πνεύματος Αγίου αυτός δι’ Εαυτόν» την ανθρώπινη Του φύση;

Εκεί λοιπόν η Παρθένος έμεινε δώδεκα έτη τρεφομένη από τον Αρχάγγελο Γαβριήλ με τροφήν ουράνιον, έως ότου επλησίασεν ο καιρός του θείου Ευαγγελισμού. Τότε δε η Θεοτόκος, εξελθούσα από τα Άγια των Αγίων παρεδόθη εις τον μνήστορα Ιωσήφ, ίνα εκείνος υπάρχη φύλαξ και μάρτυς της παρθενίας αυτής και ίνα υπηρετήση τόσον εις τον άσπορον τόκον της, όσον και εις την φυγήν εις Αίγυπτον και εις την επάνοδόν της εις την γην Ισραήλ.

Οι πρεσβείες της Θεοτόκου να σας δίδουν υγεία, δύναμη ψυχική και σωματική. Χρόνια πολλά».

Φωτογραφικά στιγμιότυπα:

ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ
ΧΣ